

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΔ'.-φύλ. 8 * ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 23 ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ 1916 * ΑΡΙΘΜΟΣ 589

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΡΗΝΗ Η ΑΘΗΝΑΙΑ. *Ιδα: συνέχεια).
ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ. *Υμνοι.
Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ. Καί μέ; στήν έρημιά μου..
ΑΘ. ΜΙΧΑ. Τό τετρανόπαιδο στί; βόρειες γῶ ες.

Γ.Ρ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ. *Ο παστός καθρέφτης.
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ. Τό μεγάλο παιδί (συνέχεια).
ΙΟΥΛΙΑ ΠΕΡΣΑΚΗ. Τό Μαργαρίτι.
Ν. Π. ΠΡΩΤΗΣ. Ξενοσελιάδα.
ΤΩΝΗΣ ΧΡΙΣΤΙΝΗΣ. *Ο λερνός.
ΝΕΑ ΒΙΑΛΙΑ. *ΟΤΙ ΘΕΛΕΙΤΕ- ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟ-
ΣΗΜΟ.

”ΥΜΝΟΙ,”

ΒΟΡΡΙΑΝΗ

Τῆς ψυχῆς σου τὸ ποτήρι
ξέχειλο θωροῦ,
ἀπὸ μαῦρο παραδείρι
δίχως πόνου ἀφροῦ.

Μήτε ἀγάπη, μήτε χάρι,
φλόγα μυστικῆ,
μήτε ἀχνός ἀπὸ φεγγάρι
χόρτσαν ἐκεῖ.

Μόνον πάθος καὶ μαράζι,
ἀφαντος διαρμός,
πότε πότε σὲ ταράζει
καὶ σὲ καίει θερμός.

Τὰ λιγὰ χλωρά σου νιάτα
μύρονται βαριά.
Γόγο μου τὰ νοιώθω ἀκράτα
μάτια ἀπὸ θεριά.

Καὶ τὰ χέρια σου, ποτίμια
καὶ νεροσυρμές.
Σὰ νεράιδες στὰ καλάμια
— δάχτυλα — οἱ ὀρμές,

ψιγγουν, μὲ ξητοῦν, μὲ σέρονουν
σιδὸ χοροῦ. Γαμπρός.
Τάνθια τῆς ἀλκῆς μου γέρονουν
στ' ἄσπρα κρῖνα ἐμπρός.

*Η ψυχρὴ λευκὴ ὀμορφιά σου,
φύσημα βορριά,
τοῦ πυκνοῦ νοεροῦ μου δάσου
σπάξει τὰ κλαριά.

Κ' ἡ ξανθὴ γαλήνια σου ὕψη,
ἀνοξῆς προῖ,
πόσα τάχα θά μοῦ κόψη
χρόνια ἀπ' τὴ ζωή!

Χαλαρὸς τὸ πανηγέρι.
Σβόνονας, ποθῶ.
Τῆς ψυχῆς σου τὸ ποτήρι
σῶδες καὶ μεθῶ.

ΓΕΝΕΘΛΙΑ

Πέτρα, ἄσπερο φεγγάρι,
προποδίζοντας ἐπὶ,
τὴ ζωή μου ἄνυ, μισή,
ἀπὸμα γόγο τοῦ Γενέθλι.

Καὶ σὲ σπέρνῃς τὸ γάλα,
καὶ τὸ γόγο σου σῆρα γῶς.
κ' ἕνας ἔρωτας κρυφός
μ' ἔκοψε γὰ τὰ μεγάλα.

Μὰ μὲ πλάγῃς ἄλλη στρατα
καὶ ἄλλοι μ' ἔκουσαν θεοί,
καὶ δὲν εἶδα ἕνα προῖ
στὰ θάλασσα μου τὰ νιάτα

*Αχ ματωμένα στὸ δρόμο,
κ' εἶς ἀνήμερος ἐγὼ
τὴν ψυχὴ μου γὰ ὀδηγῶ
στοὺς ἀνθρώπους δίχως τρόμο.

Τὸ κρῖνό σου βασιλείο
μὲν ἐκατάλλεισε τὸ νοῦ,
καὶ στὸ θάλασσ τοῦ θρανοῦ
πόσο μίσσημα τὸν ἦλιο!

Στὸ καινούριο σου τὸ διάβα
μὲς στοὺς κόσμους πὺν ἀγαπᾶς,
πάρε με καὶ μὲ ὅπου πᾶς,
φεγγαράκι μου, καὶ τράβα.